

רב"ט בן צור משה

3711012

בן שרה וחיים

נולד ב- 24.12.1963

התגייס לצה"ל בפברואר 1982

שרת בגדוד "ברק" (12)

נפל ב- 17.11.1983

בעת מילוי תפקידו.

בן צור, משה

בן שרה וחיים, נולד ביום י"ב בטבת תשכ"ד (27.12.1963) ברעננה. משה היה בן בכור, ואחריו לא אחרו לבוא אחות ושני אחים. מהר מאוד למד משה שאפשר להתפנק ולהרגיש "כמו מלך" בקרב בני משפחתו. עם זאת, הוא לא שכח את האחריות המוסלת עליו כאח בכור, שעיני הצעירים ממנו נישאות אליו בהערצה. בחיותו בן ארבע שנים, התחיל משה ללמוד ב"גן אילנה", כשמלאו לו חמש שנים הלך ל"גן יונה".

חתת בו תילד הצעיר ביותר. הוא היה תלמיד ממושמע, ומילא באהבה את כל המשימות שהטילו עליו. בבית-הספר היסודי "ממלכתו ב"י" למד משה שמונה שנים. אחר כך, הוא החליט לחזק את שורשיו ביהדות, ועבר ללמוד בישיבת "בית וגן" בירושלים. יחד עם לימודי יהדות למד משה גם את מקצוע הרפוס. ואולם המרחק מן הבית היה קשה מנשוא בשבילו. הוא חזר הביתה, המשיך ללמוד בבית-הספר "דווקא" בהרצליה והתכוון לבחינות הבגרות. הוא עמד בבחינות הבגרות בהצלחה, הצד

נשאר לו פרק זמן פנוי עד למועד גיוסו לצה"ל. משה עבד וצבר כסף, ונסע לטייל באירופה.

בראשית שנת 1982, התגייס משה לצבא והוצב ביחידה בחטיבת גולני. לאחור סיום הטירונות, הוא יצא לקורס מ"כים. משה למד לאהוב את המאמץ ספוג הדישה. שהיה עליו להשקיע במהלך האימונים, ושאלף להיות מפקד בחטיבת גולני. לאחור ששירת פרק זמן בתפקיד מ"כ, הוא השתלב בקורס חבלה, וחזר אל גזרדו שהיה באותם הימים בלבנון.

ביום שני יצא לחופשה, אבל החליט להקדים ולחזור לגדוד, כדי לאפשר לחברים אחרים ליהנות גם כן מחופשה. ביום חמישי י"ב בכסלו תשמ"ד (17.11.1983), נכנס משה בשירה ללבנון. ליד העיר צידון הופעל מטען חבלה ומשה נהרג. הוא הובא למנוחת עולמים בבית-העלמין ברעננה. הוא השאיר אחריו הורים, אחות ושני אחים. וכך תיארו אותו חבריו, בדברי החספד שנכתבו לזכרו: "אנו מהפשים אהתך, משה, ומקומך נפקד / הן כה הורגלנו לראותך בינינו, עלם תמיד נחמד / מתדווען במחלקה, עווד, שם יד / נותן נתף בריאה לשאת עמנו בעול / איש דעים לתתדועע הביב על הכול... / בפלוגה ב' במחלקה 3 היית הרוח החיה / מעודד בטפחות על שכם, מוביל בעשייה / מעלה את המוראל משהרה נמאה / והכול בטוב לב, עם חיוך וללא מחאה. / איך פינקת אותנו בשובך מן החופשות. / תרמילך מלא ציפורים ודין הנרגשות / מחלקות לנו מטעמים ממטבחיה של אמך, / אף שולפת בקבוצק ויסקי ממעמקי תרמילך. /

היית לנו דוגמה של חייל מסוד, / המקפיד בקנאות על מותר ואסור, / איש ישרי דרך, דובר אמת, / פקוד נאמן וממ"כף למופת. /

הודשים בילינו במוצבי הקו. / עייפים, מתוחים, רדודים תמיד לקרב / לא גולם הבינו מי האויב מעבר לרצועה / ומה בעצם עושה גולני בארץ השסועה. / אצלך, שום דבר לא חזיק, / התקבלה פקודה = בשבילך זה הספיק. / חייל נשמה, מסוד ונאמן, / לוחם מקצועי בקו ומיומן. / אין פלא שחשבת להיות קצין, עם הזמן / זאכנו, צה"ל הפסיד מפקד מחונן. /

זכור גם המקרה שבו קיצרת חופשתך. / הקדמת להתיעצ בלענון, ביחידתך, / וכל זאת כדי לעזור לחבר / שנתקל בבעיה והיה לחוץ להשתחרר. / שבת, ומיד התייצבת במטבח, / מסייע, מבשל, לרגע לא נה. / ועל מצוץ לא התיישו הקנאים / עד שראית את פולנו מבסוטים. /

ראשון לפל ביצוע היית, זרזו ונלהב. / כמה קינאנו בפשרונותך, בידי הזהב. / ואין כאן חגומה, בזה היה המצב, / על מן עצוב, עצוב לנו עכשיו! /

גולני - באימון ובשגרה

ארוכה, עקובה מדם וקשה, היא "דרך הקרבות של החטיבה". עשרות אתרי-קרב, מאות פעולות ומבצעים ואלף ומאתיים וחמישים חללים... כל אלו הם עדות נאמנה ומכאיבה למורשת-הקרב ולפעילות המבצעית... ועם זאת, רבים וטובים מבין רבבות יוצאי החטיבה, הזוכרים בנוסטלגיה ובאהבה את תקופת שרותם הסדיר, כלוחמים וכמפקדים, לא התנסו בקרב, לא ידעו מלחמה! כל תקופת שירותם היתה ב"אימון ובשגרה"!

הפרק הזה מוקדש לאלו אשר בסבב שנתי קבוע היו "עולים לקו", "יורדים לאימון", יוצאים ל"דגילה", ל"נפש" ול"תעסוקה". לאלו שלא נטלו חלק בקרב וגם לא עברו את הגבול לצורך חזרה או פשיטה, לא פגעו באויב, וגם לא חילצו חבר פצוע תחת אש, וגם לא קיבלו צל"ש, וכל שרותם הצבאי היה מבט"ש לבט"ש.

אם תשאל, תיווכח איך הם זוכרים, ואין זה משנה אם שרתו בחטיבה בשנות החמישים או בשנות השמונים, בימי תש"ח, קדש', 'ששת הימים' או 'יום הכיפורים'; במלחמת ההתשה והמדדפים, במבצע 'ליטאני' או 'של"ג', במלחמת לבנון או ב'שטחים'...

אם תשאל, הם יספרו בהתלהבות ובשמץ געגועים על אותם הימים: על סיור הבוקר והסיור האלים, על התצפית והמארב, על ניווט הלילה ושגרת המוצב... ויעלו על נס את החברות והאחוזה, תחושת ההשתייכות והגאווה, בפלוגה, בגדוד ובחטיבה. הם זוכרים היטב, כל דורות הלוחמים, את המ"פ, המ"מ, הסמל והרס"ר, את המאהל והשמירות, ההמתנה והשמועות... הכוננות, ה"הקפצות", המסדרים, ה"יציאות"... כולם לקחו איתם עם כל הזכרונות, את ה"קייטבק", הפק"ל והתד"ל. שק-השינה, המדים והדרגות. אפוד-המגן, השש-בש, הקסדה ואין-ספור חוויות...

ועל כן, ראוי לספר על אותם אלפי לוחמים, שלא חסכו זיעה ומאמץ וחזרו רטובים מריצת-לילה, ממסע, ממטווח ומעשרות ימי אימונים: אימון "יבש" ו"רטוב", אימון-לילה ואימון-יום, אימון מחלקתי, פלוגתי וגדודי. אימון-הפרט ואימון החטיבה. אימונים בהגנה, בהתקפה, בהבקעה ובכל צורות הלחימה: ביעד מבוצר, בשטח בנוי, במדבר ובהר, עם שריון ותותחנים או עם הנדסה... מעבר שדות-מוקשים ולחימה בתעלות, לחימה בצוות קטן, בחוליה ועם כל הפלוגה... עם חגור קל, מימיה ורימונים, עם חגור מלא או "חגור פילים"; עם קפל"ד ושכפ"ץ, 'פאוצ'ים' ומחסניות מלאות "נותבים"... עם נשק אישי: "סטן", "עוזי", "צ'כי", "אפ-אן" או "גוליל". עם מגל"ד ומק"כ, "בזוקה" ומ"א"ג, עם מרגמה ועם כל שאר אמצעי-הלחימה... כי להיות בגולני, פירושו להתאמן עם כל הנשמה ולשאת בגאוה את הכומתה החומה...

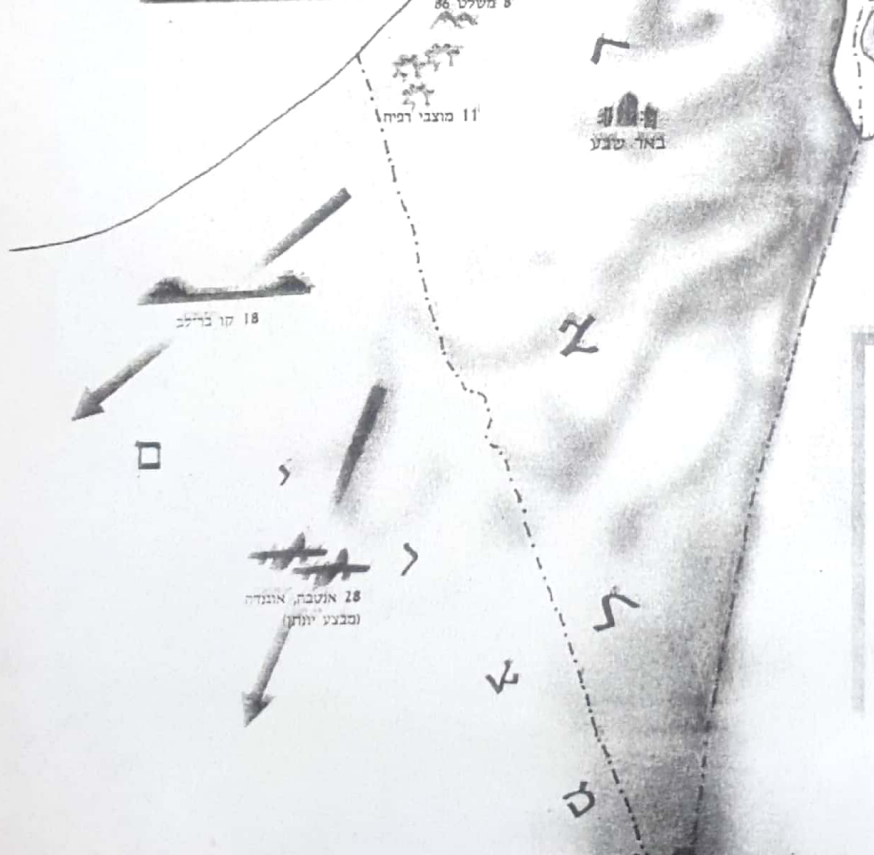
להיות בגולני, פירושו להיות נחג או טבח או פקידה, לשרת בגדודים, ב"סייפת", ב"עורב", בפלוגת-הקשר, בפלוגת-ההנדסה או ב"מפקדה".

להיות בגולני, פירושו להיות חובש, אפסנאי, ש.ג. או קשר, להפעיל אמ"ל"ח מתוחכם ולעשות "עבודות רס"ר"...

להיות בגולני, זו אכן חוויה, חוויה אמיתית של אימון ושגרה!

דרך הקרבות של חטיבת גולני

הקופת השנים 1948-1949	
1-18.1.48	1. פינוי העמק
18.1.48	2. סניף
18-17.5.48	3. נתי
17-16.5.48	4. נתי
16-15.5.48	5. נתי
15-14.5.48	6. נתי
14-13.5.48	7. נתי
13-12.5.48	8. נתי
12-11.5.48	9. נתי
11-10.5.48	10. נתי
הקופת השנים 1950-1959	
1-4.5.51	11. נתי
הקופת השנים 1960-1967	
1-10-4.10.56	12. נתי
הקופת השנים 1967-1973	
1-1-1.2.67	13. נתי
1-17.5.67	14. נתי
הקופת השנים 1973-1979	
1-4.67	15. נתי
4-4.67	16. נתי
4-4.67	17. נתי
הקופת השנים 1979-1982	
1-1.79	18. נתי
1-1.79	19. נתי
1-1.79	20. נתי
1-1.79	21. נתי
הקופת השנים 1982-1990	
1-1.82	22. נתי
1-1.82	23. נתי
1-1.82	24. נתי
1-1.82	25. נתי
1-1.82	26. נתי
1-1.82	27. נתי
1-1.82	28. נתי
1-1.82	29. נתי
1-1.82	30. נתי
1-1.82	31. נתי
1-1.82	32. נתי
1-1.82	33. נתי
1-1.82	34. נתי
1-1.82	35. נתי
1-1.82	36. נתי
הקופת השנים 1990-1992	
1-1.92	37. נתי
1-1.92	38. נתי
1-1.92	39. נתי
1-1.92	40. נתי

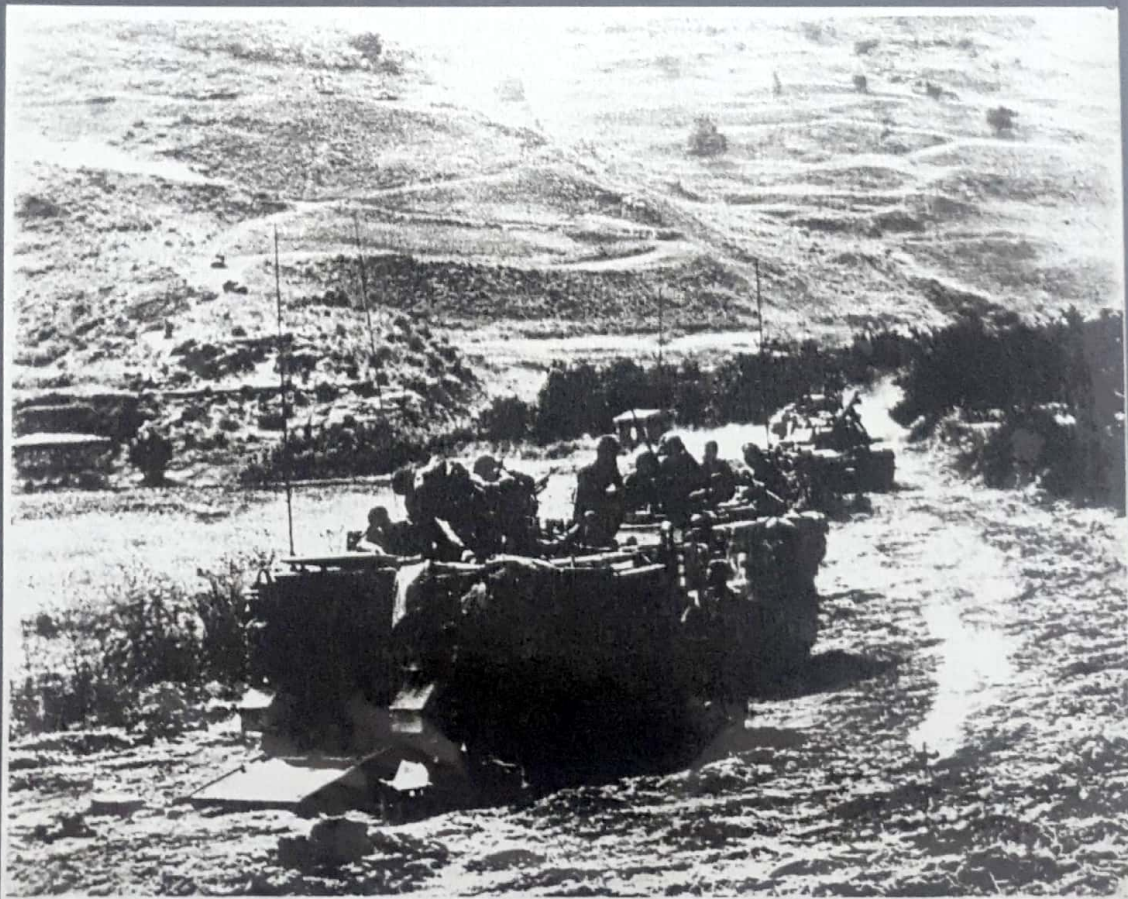

החטיבה הגולני והעמקים" כונתה חטיבת גולני בימית ק"ח (1948) אך פתח, לאחר 42 שנה להיטה ואימונים, פזורים אחרי הקרב שלה בכל מרחבי ארץ ישראל, בגלל ובעמקים, בשומרון, בגב הצפוני, גרמת הווילן ובדרום לבנון, מבירות בצפון ועד אילת בדרום. מרפיה בהענק ועד מולות בית צור במזרח, דרך הקרבות הארוכה הקשה והמיוחדת הזאת של חטיבת גולני חולקה לעשר תקופות משנה, ופתחו מאות הפעולות, המשיקות והקרבות, נבחרו רק ארבעים אתריהם והשירים והרעולים ביותר מבחינת "הסיפור המיתית חטיבת גולני של דגל, בג' המסדרת איתנו המנה חטיבת גולני ויהיה העדנה הייתה צמונית ורוב גולני של אחר-הקרב שלה מרובים בחלקה הצעיר של ארץ ישראל, מפרות ועד טכס, מהם ועד הפסח.

חטיבת גולני במלחמת לבנון (1982-1985)

במבצע "שלום הגליל" (יוני-ספטמבר 1982) היו לחטיבת גולני 46 חללים, אך המלחמה לא תמה. במשך שלוש שנים נוספות, מסתיו 1982 ועד קיץ 1985, נטלו חיילי החטיבה חלק ב"מלחמת לבנון" ובתהליך הפינוי הממושך והאיטי מדרום-לבנון. תחת פיקודם של אל"מ עמנואל הרט (1982-1984) ואל"מ צבי פולג (1984-1986) ניהלו חיילי גולני מאבק עיקש ועקוב מדם ב"טרור הפלסטיני" מחד גיסא וב"טרור השיעי" מאידך גיסא. היתה זו תקופה קשה של פעילות מבצעית, פעולות בטי"ש ומונע, שגרת כוננות גבוהה ו"אצבע על ההדק", כאשר "ילדי ה-אד.פי.גי" ו"מטעני-הצד" ו"מכונות התופת" גבו מחיר דמים יקר מכוחות צה"ל בדרום לבנון. יחד עם חיילי צה"ל האחרים נסוגו חיילי גולני תחילה ל"קו האנלי" והחזיקו בו, ואח"כ ל"קו הזהרני" והחזיקו בו, ולבסוף חזרו בתחושת הקלה ל"קו גבול הצפון" ו"לדצועת הבטחון" שהוקמה מצפון לו.

יחד עם חיילי צה"ל האחרים יצאו ל"חופשת-מולדת" במשאלית "ספארי" או בדרך האוויר, במסוקים למנחת מיוחדת שהוקם ליד מפקדת המחנה ב"מחנה שרגא". תוך כדי מאבק יומיומי מתיש במשך שלוש שנים (1982-1985), המשיכו חיילי החטיבה להתאמן והצליחו לשמור על רמה מבצעית, משמעת וגאוות-יחידה גבוהים במיוחד.

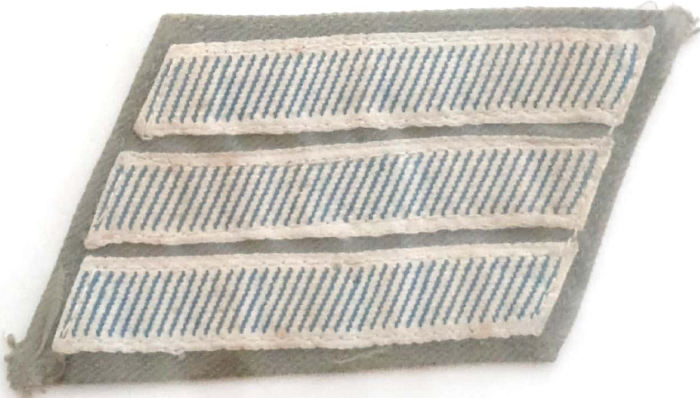

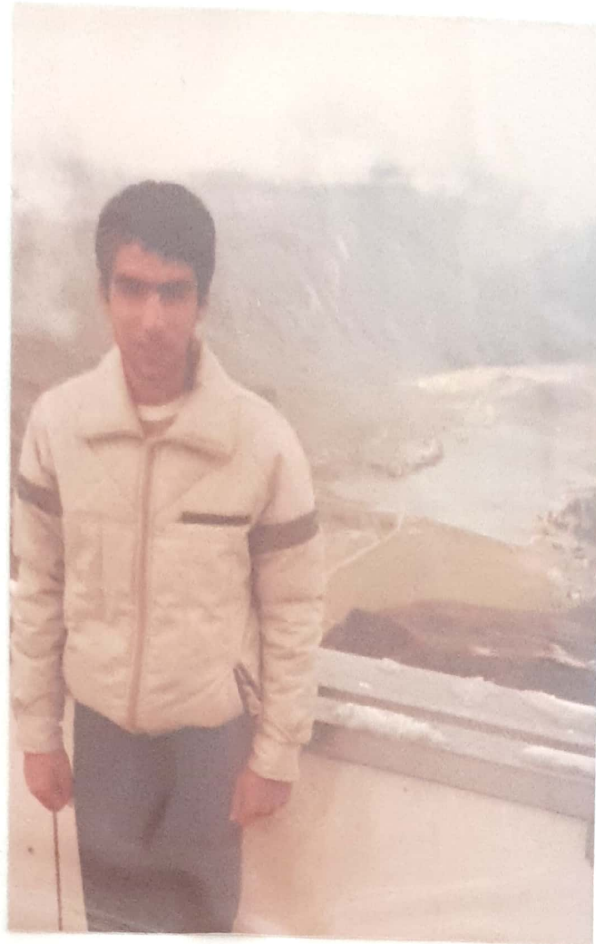
סדרת אימונים בדרום לבנון

תמונות מתקופת חייו של משה ז"ל

כותבים לזכרו של משה ז"ל

-5-

קדש מן המטה איננו עדין כיוננו בטוב אצל
 נחמת שנות אולט אק אר
 האוצרות אי אפנה איסנו
 אשה הוד ושר, מאן אהוב
 בן א חמה וכן א סביבת
 היה אלה חשני חמה בקבוצה
 וכן אה שחוצא חנה באוקוס.
 קדש הים אפניו חיה רבוק, אמרו שלום
 אהבה אק און צוק, תמיד
 אה צוק, איכנהו אפנה אהילה
 אהרה אה אה חוק התאבו,
 אה של א שחוק אן אה אה אה
 אהמה אה אה אה אה.
 אה חנה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה
 אה חוק אה אה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה
 אה אה אה אה אה אה אה

2/1/23

השמים יום שמי ימי אורח אצל

אולי הלא ימי אורח אצל

אני ייפה אצל אבינו הם אצל

אצלנו חזר אבות אצלנו

אני אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

אני אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

אצלנו אצלנו אצלנו

כֵּן הָיָה הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי

כֵּן הָיָה הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי
הַמְּרִיבֵי הַמַּלְאָךְ הַבִּינָי

תולדות

ביום ראשון ביום ג' חג
 אלהים עם בארץ ואלקים
 חוקי דתו אלהים ב' 93
 ואהיה עם ישראל לאלהים
 אני ואלהים אלה אלה
 נאמר ביום א' אצלם באלה
 כתיב חוקי אלהים אלהים ב' כתיב
 עם אלהים ב' אלהים אלהים
 אלהים אלהים
 ב' אלהים אלהים אלהים
 אלה אלהים אלהים אלהים
 אלהים אלהים אלהים אלהים

אלהים אלהים אלהים
 אלהים אלהים אלהים אלהים
 אלהים אלהים אלהים אלהים
 אלהים אלהים אלהים אלהים
 אלהים אלהים אלהים אלהים
 אלהים אלהים אלהים אלהים
 אלהים אלהים אלהים אלהים

הנה - משה אהרן ואלה שמות בני ישראל
הנה - אלה שמות בני ישראל

אלה שמות בני ישראל -
אלה שמות בני ישראל -
אלה שמות בני ישראל -
אלה שמות בני ישראל -

הנה - משה אהרן ואלה שמות בני ישראל
הנה - אלה שמות בני ישראל

אלה שמות בני ישראל -
אלה שמות בני ישראל -
אלה שמות בני ישראל -
אלה שמות בני ישראל -

הנה - משה אהרן ואלה שמות בני ישראל
הנה - אלה שמות בני ישראל

אלה שמות בני ישראל -
אלה שמות בני ישראל -
אלה שמות בני ישראל -
אלה שמות בני ישראל -

אלה שמות בני ישראל

אנשים מחזיקים

בני "שישנה" - אדם מוצק ויציב. אוהב להשתמש הרבה פעמים במנוחות גוף, מייז המון את ידיו
דהענייט שלו נראות נוכיות משהו.

* אזולאי שלמה - כפי שכולכם סתם לב בן האדם הזה הוא לא שמנמן במיוחד. במיוחד הידועים
קפורים ג-פישטיגיס ו-מגיטטיס שיעלו לציפורם.

* רן ינאי - השק איגרוף של המחלקה, ישנם 1001 סוגי גיטלים רון ינאי זכה בכרטיס. הניסיון
שלו היה מלא תמחד בטעמים טובינה אימו.

* סהיל - בן אדם ביקנדי (פיקנטי) מאור. בחור טוב. נהג תמיד לומר "מה פרה לך אנה תמיד
בא אליך"

* שוקי גולדסמן - פורי גולדמן. ומיק בעלמו לו דברים מתחת לידים. דובבא - אישה הערבה מאג
סלי, אני יחתום מת"ש במליונים. איפה הפק"ל כיסיט שלי? זו אנשים ב... תורף בלי הכרה
מבפס לפעמים, אבל זה בשקט שאף אחד לא יסמך-בוכה כל הזמן...

* רון בן-סלום - שייך לסבזר השתקנים ולאנשי הדסמה. שקופ ברהודרי, נחבא אל הכלים. אבל מה-
סקצופי מאורד זיש לו המון שכל...

* דורון גלמודי - גל אמפיבי, בן אדם מפוזר מאוד. הולך כפוף משהו טבט בורה בענייט, בעל של
הרבה קרשים דגבות של אנשים מרוב בקורים, אבל מה- הוא בן אדם שנשבו מהר אם וזה לא סבבל
יחס מתאים.

* מיכאל עמר - הבן אדם שקיבל א ביציאות הבייתה. הבק את הבית מחדק. היה חסוב לו שאורד הטבות
של הצוטים כדי שיוכל לנוות לביתו אבל גם את זה הוא הפסיב, יש לו ביה דעזן חזק והוא לא
בטבל כל-כך מהר. בחור טוב רק אולי באיבי מילי.

* ביר חן - הבא"ח הלוחה של המחלקה. מטובנות לקורס מגז"ס. זה החולט שלו. הוא חרטט משהו
יודע הרבה אמל מה- הוא גורא משזיק.

* שולכוכזה חרפון ג-ה' הידיעה, בפס מצב הענייט שלו חמיב שאשעה לחשט. אולי אהם לא
יודעים אבל הוא מנגן יוחר ט-10 פלי גגיבה, אהח צטיט- אבל רק מוחוק ו-חוד מניה טביה
(טביה טביה) אגלי בפפ פגיט- אף אחד לא אמר לו זאת אבל הוא גבר ומיפ-!

שוקי מאיר
15-12-77 טעה 3/2

לכבוד ה' אלה בן-אבנ' 13

אני מפרסם אלק גלה, ומקומך נפרד • בן בב
הנבדלני ומלק בנינו, על-תמיד נחמד • מגולגל
המחקה, צופר, שם י' • נאמן כחף ביאה ואלו
צמנו בצלו • איש יצים זהו נלצל, חביב על הול ••

אני מפרסם אלק גלה, ומקומך נפרד • ומסלוק
צופר בדתנו המלכה • אבן-צור מן החמה ניקרה •
בשרשרת האיתנה חוליה אחת ניקרה •
בפולקה ה' במחקה 3, הייג כולו התייה • מעוצב
בטפחה על שם, אהיל בצשייה • מעלה אל המכאול
לחברה כשהינה נכאה • ופל הטוב זב, עם חילק,
ולא מחאה • איך שנקר אומנו בשוק מן המושלג •
תכתיב מאל צופרים וידיק הנקשג • מקומך לני
מטפחה מחטה אומך • אול שולפל בקמק ויסקי ממחקה
המחלק • חיבתו אלק גלה, חיבתו מאר • ומכאולה
המחשה שניק צמנו צפ ••

באגל הייג לני לחיל מסור • המקפיר בקנולל על
מאר לאסור • איש יש ציב, דובר אמת • נפרד
נאמן ומא-כר ומלמ • אש נעונה בעיה עם מעקר
כה אל אחר • העליג אולה בעינו ישילוג, גלי זרממ
מבוי זגולס מחתוכי קבו • אלו זרממ חוליה אחרים נפרד •
כמלי ק-החקרה בו קוצנה חופשית • הקדמה זהמיצח
במלן, ביתחבת • ופל פולג צרו לעלול אמר • שנקר
בבעיה והיה זמלש זרממרה • שבת • ומה המלכה
במטה • גסיץ, אבש, זכנה לא נח • ולי ממך זמל
המשכו הקמטים • צר ששלוט אל בולני ממסוטימ
בארן אל ביצל הייג, בניס ונהר • בדה קינולו
בכשולמק, בידי הברה • ואין כאלו המלכה, ביה
היה המצה • א בן מצב, מצב לני צמיו ••

אנחנו מפתים אלק, וקולק נפקס • ומה אז נראה
אלק בינינו, סוף בראש אל אלקי מהצב • יורה
צדקה, זולק כחון ומסלק על הקו • אטח יח
אנחנו אל אזור הטכני • וסוג האה, בקבוצה בלי
זאת • אז שאר הערים במצב ביור • •

הבנים בינינו בחובבי הקו • גייסים, מתחיי, צדקה
תמיד זקרה • אז באם הבינו מי האויב מלבד זבלה
ואה בצב- צושה קולני באזור השלמה • אבל זק"א
צבר אז הציק • התקלה שקופה - משילק צה
הספיק • חיל בנשמה, מסור ונאמן • אחי מקצוני
הקי וילחן • אין פלא שחבר אהיה קצין צי המגן •
זמן, צחי הפסידה מקד מחולן

אני מפתים אלק אשה, וקולק נפקס • וזאתים שגזיים
זכר אחר נפקס : • לא סגרת קרה הכניעת, לא
מטב מקבים • פי אה מן צדון בצה בדים משונים •
פיכר החור האזרה, אלה אגד מקולל • אה אלק נפל,
כאן חל • •

אנחנו מצומדים אה השורה • אמצקים צה בפה
בלוי, פי אין צדורה • אמאלים אה זיקול החוליה
המלכה • צבחה, בצאה זה אפלעם לצור - קולני
לא תשנה אלק, אשה ין - צור • • •

סוף עי צדקה
נראה עי אהיה פגי

בן חיים ושרה נולד ביום י"ב בטבת תשכ"ד (27.12.1963) ברעננה.
משה היה בן בכור ואחיו לא אחרו לבוא אחות ושני אחים, מהר מאוד
למד משה שולשור להצטנן ולהרגיש "כמו מלך" בקרב בני משפחתו.
דאדם, עם זאת, לא שכח את האחריות המוטלת עליו כאח בכור, שגיני
הנערים ממנו נישאות אליו בהערצה.

בחינתו בן ארבע התחיל משה ללמוד ב"גן אילנה". כשמלאו לו חמש
שנים הלך ל"גן יונה" ובו היה הילד הצעיר ביותר. הוא היה תלמיד
מאושמע ומילא באהבה את כל המשימות שהטילו עליו. בבית הספר
היסודי ממלכתו ב' למד שמונה שנים ואחר כך החליט לחזק את שורשיו
ביהדות ועבר ללמוד בישיבת "בית מאיר" בירושלים. יחד עם לימודי
יהדות למד משה גם את מקצוע הדפוס. ואולם המרחק מן הבית היה קשה
מנשוא והוא חזר הביתה והמשיך ללמוד בבית הספר "דיוקן" בהרצליה
והתבונן לבחינות בגרות. הוא עמד בבחינות הבגרות בהצלחה ועוד
כשאר לו פרק זמן עד למועד גיוסו לצה"ל. משה עבד וצבר כסף ונסע
לטייל באירופה.

בדאשית שנת 1982 התגייס משה לצבא והוצב ליחידה במטיבת גולני.
לאחר סיום הטירונות יצא לקורס מ"כים. משה למד לאתגר את המאמץ
ספוג הידעה שהיה עליו להשקיע במהלך האימונים, ושאר יחידות מפקד
במטיבת גולני. לאחר עשירית פרק זמן במפקד מ"כ יצא לקורס הצלה
וחזר אל הגדוד שהיה באותם הימים בלבנון.

ביום שני יצא לחופשה אבל החליט להתקיים ולהזדווג בג' 1985 לאפשר
לחברים אחרים ליהנות גם כן מחופשה, ביום חמישי י"ב שבסיון תשמ"ד
(27.11.1983) נפגש בשווייץ ללבנון; ביום חמישי ע"ד 1985 חופשה מטען
חבלה ומשה נכרך. הוא הוצא למנוחת עולמים בבית

העמין ברעננה. השאיר אחיו הורים, אחות ושני אחים,
וכך תיארו אותו חבריו בלבד. ההספד שנכתב לדבריו: "אנו מחפשים
אותך, משה; ומקומך נפקד, הן פה הורגלנו לראותך צינור, עלם
תמיד נחמד, מתרוצץ במחלקה, עוזר, שם ידל, נותן כתר בריאה לשאת
למנו בעול, איש רעים להתרועע חביב על השור...".

בפירוש ג', במחלקה 3 היית הרוח החיה / מעודד בנפיתתה על שבם,
מוכיל בעשיית / מעלה את המוראל כשהרוח נבאה / והכול בטוב לב, עם
חיוך ודלא מחאה. / איך פינתת אותנו בשובך מן החופשות. / תרמילך
מלא צ'ופרים וידיך הנרגשות / מחלקות לנו מאנשים ממטבחך של אמך, /
אך שולפות בקבוק ויסקי ממעמקי תלמילך. /
היית לנו דוגמה של חייל מסור, / המקפיד בקנאות על מותר ואסור. /
איש ישר-דרך, דובר אמת, / פקוד נאמן וממ-כך למופת. /
חודשים בילינו במוצבי הקו. / עייפים, מתוחים, דרוכים תמיד לקרב. /
לא כולם הבינו מי האויב מעבר ל"רצועה" / ומה בעצם עושה גולני
בארץ השסועה. / אבל לך, שום דבר לא הציק, / התקבלה פקודה - בשבילך
זה הספיק. / חייל בנשמה, מסור ונאמן, / לוחם מקצועי בקי ומיומן. /
אין פלא שחשבת להיות קצין, עם הזמן. / ואכן, צה"ל הפסיד מפקד
מחונן. /
זכור גם המקרה שבו קיצרת חופשתך, / הקדמת להתייצב בלבנון,
ביחידתך, / וככל זאת כדי לעזור לחבר / שנתקל בבעיה והיה לחוץ
להשתחרר. / שבת, ומיד התייצבת במטבח, / מסייע, מבשל, לרגע לא נח. /
ועל מצחך לא התיישרו הקמטים / עד שראית את כולנו מבסוטים. /
ראשון לכל ביצוע היית, זריז ונלהב. / כמה קינאנו בכשרונותיך,
בידי הלהב. / ואין כאן הגזמה, פזה היה המצב, / על כן עצוב, עצוב
לנו שכשנלג.

דברי הוסיא אנו הי קברו של אלה

אכה קבר נחתה לנו אמונא. באר אטא צפ סא ברפ בו
נכח אלה סרבנו אהאין. און ביבולתנו זנל. אסון צה
אלה חקת אהסיבה אסן יותר אלה וצו. אסם התבאר
בהוהם ובטור אורוק. כן התבטת בהסיבה. חת אצון, שקט,
חרוץ, חרות, אמור אואן ברל חייק ידנת אהשתק סט
אקום אהסתרזי אים כלם.

'דנת אצור אהוסיט חת וידנת אהגיג אהיסיט ברל אסרת
אדת יותר אכום אהת אהקשלה יותר אכום. רצית
אהתקצם. נפת ע אכום אדו אקלת אצנת אקום אכ"ם
אכן יצנת אקום אהת אהבסית כמו תאיר.

אשה. חת דהא, אופת אקיר אאוה אהשתק אכל תברק
דומא אדור אהוסיט אהקומו חים תכסים אהוסיט אהת אהשת
אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת
קבאו אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת
"אנו" נשנה אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת

אשה אנו אהשת "אנו" אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת
אנו אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת

אשה אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת
אנו אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת

יהי אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת אהשת

משה בן-צור ז"ל

היום ה', י"א כסלו תשמ"ד, 13.11.81, נפול

משה בן-צור איש ציון שלמה ויפוא

בן 22 שנה.

משה בן-צור היטיב היותו כהפנו, פייס האחזק

ב"ה בשנת תשל"ז (1977). מכאן מאשיק את

לימודיו תחילה הינאשלים וסאחר אכן הברצלונה.

משפ צבור לנו בתלמיד עירני, חביב ואקראלי

החברת הידידות שלי האולציון החקלאי, אסור

ואכן תמיד אצור אהבת, כשטעק נסוק גל פנו.

תכליתו אלו איננו כל ימיו ומכאן אבק להודות

בזמן שלמא. לקיים קציעים.

צברו לא יאוש אהבנו!

התעיד

סולחה במועצת העיר

עוזי כחן "המסוכסך הקבוע" במועצת העיר, פנה במבצע יומי ציבור לסולחה. כחן שהיה מסוכסך קבוע עם מאיר עזרי, חבר מועצת העיר מטעם הרות, הגיע לבן שררן של קצין באור המעשית ברענת. כשהוא נושא בקבוק ויסקי בקיץ והכריז על סולחה.

צערו זה נעשה ביחד עם אחד מבניו הימר שוק העומד לזמנה ברענת, וכחן מנסה לסייע לו בהקמת הפרויקט בשל זרותם הפוליטית.

גם עם בן-חיים חיים עשה כחן סולחה לצורך פרויקט זה ובעיותיהם המשפטיות נפתרו במשרה חודית.

רה. בעצם דרשתי ממנו שנתחזר. בדרך חזר רה הדיע הקריין ברדיו בהדשות של הש"ע 11.00 בלילה כי בלבנות של אותו היום נהרג חיל וששה נפצעו. ליכני נחמק לכשר רה. אך לא ידעתי שהחלל הוא בני".

האם: "ישנתי שינה טרופה באותו הלילה. ואני חולמת ובהלומי מישור בא אלי לה.

אחד ואחר כך לחזור הוא ענה לי אמא יום אחד חופש זה הרבה מאוד לחיללים בגלגל. ביקשתי שישראל ערד קצת, אז אמר את לא אמא יחידה. יש אמהות אחרות שגם הן צריכות לראות את הבנים. בשעה 10.00 בבוקר יום המילוי יצא את הבית ותשק ללי".

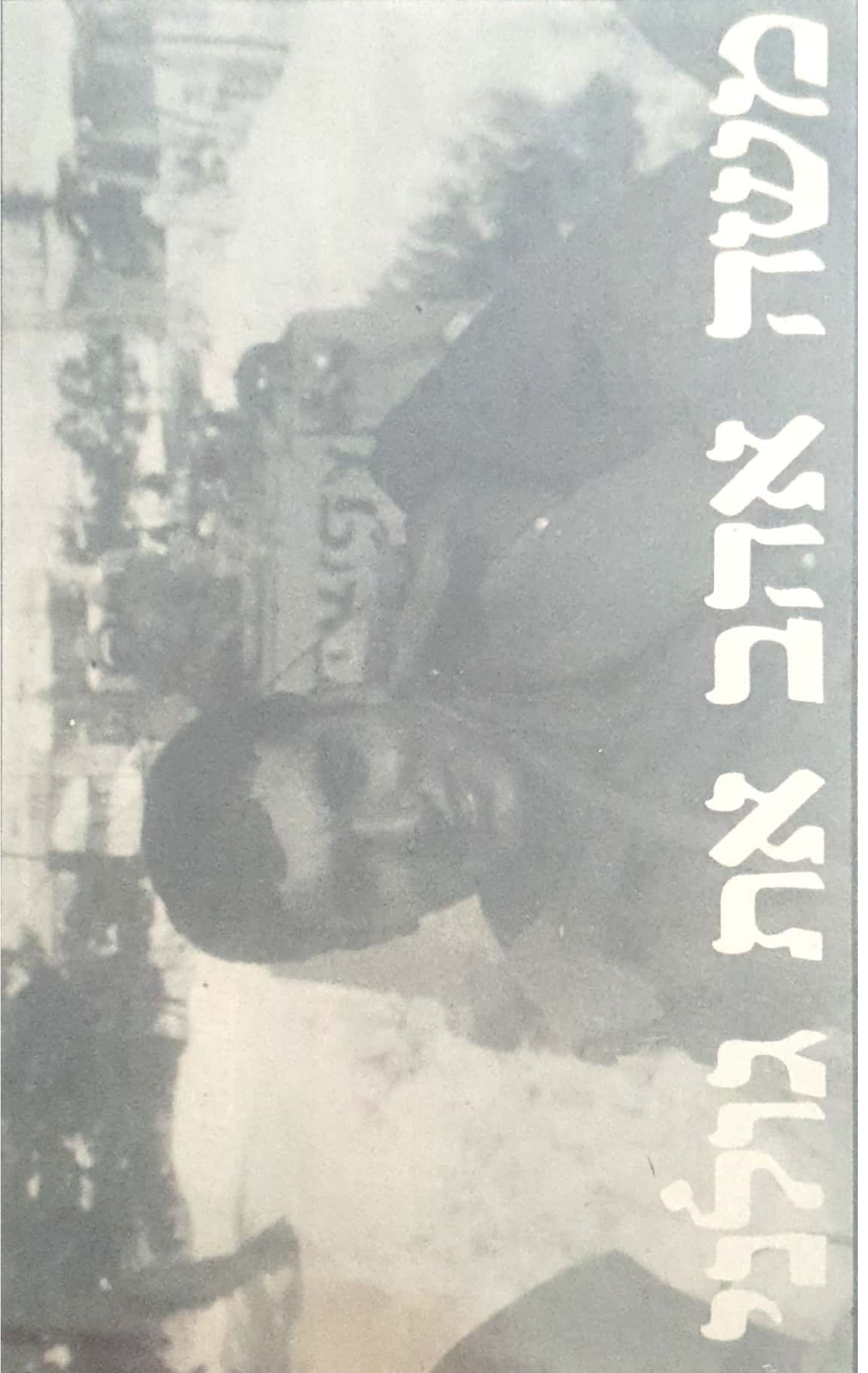

חיים ושורה בן-צור: "ראיתי בחלומי שמישהוא בא ואומר לי יש לך אבל"

ואומר מדוע את ישנה. יש לך אבל. התעורר רתי אחתה בחלה. ניסיתי לשכח את החל לים הנורא. בשעה 6.00 של אותו בוקר נר רה הידפקו על דלת הבית ומישרו כי משח

משה נכנס ללבנות כשייררה של שש מש" אירת ספארי. הוא אמור היה לשבת ליד תנהג במשאית הראשונה או החליף חבר וישב במשאית האחרונה כשייררה. המשא

מעשה אזהב אזהב אזהב אזהב

"הפרחים שגידל משה יהיו גלעד לזכרו"

חייל גולני, משה בן צור, מרעננה, נהרג בלבנון ממטען צד

מאת תלמה פרויד

בחלקה הצבאית בבית העלמין ברעננה נפרח שלושם קבר חדש: קברו של משה בן צור ז"ל, חייל גולני, בן 19.5, שנהרג בלבנון מפגיעת מטען צד בהתקפת מחבלים על חיילי צה"ל.

● משה בן צור ז"ל

הביתה והיה מספר חזויות מהצבא לאחר הקידוש. נתנו לו כבוד כמו למלך וזא זהו נגד לכה אבל גם נהנה.

(פ) המיטען שגרם למוות של משה בן צור, הופעל לעבר שירות של רכבים צבאיים שי נעה דרומית לעיר צידון, רח סנע בקמנדוקר שנפע בסוף השירות. משה בן צור, שישב בקצה הרכב, ר"ם חיילים נפל צעו קל, כאשר קסנו מהרכב ונפגעו מרסיסים הפצועים פרי נו לבית החולים ורכבים בחיי פה.

רכבי צה"ל אחרים שהיו בשירה, פתחו באש בכיוון הי משוער ממנו הופעל המיטען, וחיללים סרקו את האוויר. בי צה"ל סבורים, שסיבת זה כמו קדמיו בוצע על ידי תושבים מקומיים תמורת כצע כסף.

משה ז"ל, בנם הבכור של חיים ושרה, נולד ברעננה, למד בבית הספר הממלכתי ואח"כ בפנימיית "בית וגן" בירושלים. את לימודיו התרי כוננים סיים בבית ספר "ד"ר קו" בהרצליה. עם סיום לירי מדיו עבד זמן מה בעבודות חשמל, טייל בחייל והתגייס לגולני, אימו שרה, עובדת בקוסק, אביו, חיים, עובד בניו, משה היה אח מקסים. הבין כל אחד במשפחה, תי מיד חיניו פונים אליו בכל מיני בעיות. הוא אהב לעזור,

עם אמו - כנלעד לזכרו. משה אהב את גולני ונהי נה מהשרות למרות הקשיים והמאמץ. בערבי שבת היה בא

זו אבידת קשה... אמרה אחו תו של משה, אירוס. האח הצעיר, יונג, נזכר: "ביום חמישי (בשבוע שעבר, ביום שנהרג) בבוקר עוד היה משה בבית. הוא אמר שהוא חוזר לצבא, להחליף את ה" חברים שלו, שילכו לראות את ההורים. הוא היה אמור לשוב ביום שני, משה, שרצה ל" היות קצין בצה"ל, לא שב. בבית, בשיכון פועלים ברעני נה, נותרו עבודות השיפוץ ו" הבניה שעשה כמו ד"ר, הדשא שטיפח והפרחים שאהב לגדל

רב"ט משה בן צור הובא למנוחות ברעננה
 רב טוראי משה בן צור שנהרג ביום חמישי (17.11.83) מהתפוצצות מטען חומר נפץ במבואות צידון הובא למנוחות ביום ששי בחלקה הצבאית בבית הקברות ברעננה. בהלווייתו השתתף קהל רב מתושבי רעננה, חבריו ליחידה ומפקדיה ובני המשפחה. ליד הקבר ספדו לו מפקד החטיבה ורב השכונה. אחר כך הונחו זרים ונודו שלושה מטחי אש לזכרו. רב טוראי משה בן צור, בן בכור למשפחה וותיקה ברעננה הניח אב ואם וכך שני אחים ואחות.

חייל צה"ל נהרג בפגיעות מחבלים בלבנון
 מאת יוסף ולטר, סופרו הצבאי של "מקריב"
 חייל צה"ל נהרג וששה חיילים נפצעו קל אתמול לפנות ערב, בהתפוצצו מטען חומר נפץ שהונח ל" צידי הדרך במבואות הדרום מיים של צידון.
 הדבר אירע בעת ששירת כלי רכב של צה"ל עברה במקום. נוסעי כלי הרכב פתחו באש לעבר מקום המ" שוער של הפעלת המטען אך ללא תוצאות.
 הודעה נמסרה למשפחת ה" ארונ.

חייל צה"ל שנפל בלבנון

משה בן צור ז"ל מרעננה, חייל צה"ל שנפל בלבנון ב" יום חמישי, ראה עמו 5.